

blev dens Automobil standset i en tæt Skov nær den albanske Grænse, og der blev affyret en Række Skud mod Passagererne, der alle blev dræbt; Ofrene for Attentatet var General *Tellini*, to italienske Officerer, en albansk Tolk og Vognens Chauffør. Den italienske Regering tilstillede den 29. August om Aftenen gennem sin Gesandt i Athen den græske Regering en Note, i hvilken Italien forlangte:

1. Fuld og formel Undskyldning fra Grækenland.
2. Afholdelse af en Sørgehøjtidelighed for Ofrene i Athens katolske Domkirke.
3. Salut for det italienske Flag paa den italienske Eskadre ved Piræus, afgivet af den græske Flaade med det italienske Flag paa Mastetoppen.
- 4—5. Paabegyndelse af en streng Undersøgelse i Sagen med Assistance af den italienske Militærattaché.
6. Dødsdom over alle Skyldige samt Udbetaling af 50 Mill. Lire som Straffebod.
7. Militære Hædersbevisninger for Ofrenes afsjælede Legemer, naar de blev bragt ombord paa italienske Skibe i Prevesa.

Der blev givet den græske Regering en Tidsfrist af 24 Timer, og Svaret afgaves i Overensstemmelse hermed den 30. om Aftenen. I dette afslog den græske Regering at akceptere Punkterne 4, 5 og 6, idet den dog erklærede sig villig til at betale en rimelig Erstatning til de dræbtes efterladte og til at modtage alle Oplysninger fra den italienske Militærattaché, som kunde bidrage til Sagens Opklaring. Noten sluttede med at erklære, at forsaavidt den italienske Regering ikke var tilfreds med det græske Tilbud, vilde Grækenland indanke Sagen for Folkeforbundet. Den italienske Regering betragtede dette Svar som et fuldstændigt Afslag af de stillede Krav og gav derefter Ordre til Landsættelse af italienske Tropper paa Korfu. Fra italiensk Side betonedes det, at denne Forholdsregel var af midlertidig Karakter, og at det ikke var Italiens Hen-

sigt at foretage nogen Krigshandling, men kun at skaffe sig en Garanti for Grækenlands Opfyldelse af Kravet om Erstatning. Besættelsen, der fandt Sted den 31. om Eftermiddagen, mødte imidlertid Modstand fra Kommandanten for Øens Besætning, og da den 2. Timers Frist, der var blevet tilstaaet ham til Overgivelse, var udløbet, beskød den italienske Flaade Fæstningen og dræbte og saarede derved adskillige af Besætningen og de derværende civile Flygtninge. Af strategiske Hensyn udvidedes Besættelsen de følgende Dage til at omfatte Paxos, Antipaxos og andre nærliggende Øer.

Den 1. September indankede den græske Regering under Henvisning til Forbunds-pagtens Art. 12 og 15. Konflikten for Folkeforbundsraadet, som netop var samlet i Genève. Sagen kompliceredes imidlertid for Folkeforbundet derved, at den forinden var blevet taget op af Ambassadørkonferencen, hvis Kompetence hertil var uomtvistelig, da det var Konferencen, der havde betroet de dræbte Officerer deres Mission. Den 30. August tilstillede Konferencen den græske Regering en Note, der forlangte, at Grækenland øjeblikkelig iværksatte en Undersøgelse, idet Kommissionen samtidig forbeholdt sig at overveje Spørgsmaalet om eventuelle Straffeforanstaltninger. Den 2. September svarede Grækenland og erklærede sig villig til at foretage denne Undersøgelse, men henledte samtidig Opmærksomheden paa de Vanskeligheder, der rejste sig ved, at Grækenland ikke kunde foretage nogen Undersøgelse paa den albanske Side af Grænsen. Iøvrigt erklærede Grækenland sig villig til, hvis dets Ansvar blev godtgjort, at give en hvilken som helst Erstatning, som Ambassadørkonferencen ansaa for berettiget.

Imidlertid kom den græske Henvendelse til Behandling i Folkeforbundsraadets Møde den 1. September og følgende Dage. Italiens Repræsentant, *Salandra*, gjorde sig her til Talsmand for den Opfattelse, at Raadet var inkompetent til at behandle Sagen i Henhold til Forbunds-pagtens Art. 13, idet Konflikten nemlig allerede var indanket